

พระธรรมดาเนียล - เลขเจ็ดสิบเก้า

การเปิดโปงการกบฏแห่งปี 1888: บทเรียนจากคนรุ่นที่สองของแอ็ดเวนติสต์แบบเลาตีเซีย

Jeff Pippenger

2024-02-12

คนรุ่นที่สองของแอ็ดเวนติสต์แบบเลาตีเซียมาถึงในปี 1888

และคนรุ่นนั้นได้รับการเป็นสัญลักษณ์ไว้ในเอเสเคียลบทที่แปด ในฐานะสิ่งนำสะอิดสะเอียนประการที่สอง ซึ่งแสดงไว้โดย “ห้องแห่งภาพลวงของเขา”

ดังนั้นข้าพเจ้าจึงเข้าไปและได้เห็น; และดูเถิด มีภาพของสัตว์เลื้อยคลานทุกชนิด และสัตว์ที่นำสะอิดสะเอียน และบรรดารูปเคารพทั้งสิ้นของวงศ์วานอิสราเอล ถูกสลักไว้บนผนังโดยรอบ และมีชายเจ็ดสิบคนจากพวกผู้อาวุโสแห่งวงศ์วานอิสราเอลยืนอยู่ต่อหน้าสิ่งเหล่านั้น และในท่ามกลางพวกเขา มียาอาซันยาห์บุตรของซาฟานยืนอยู่ ทุกคนถือกระถางกำยานไว้ในมือของตน; และคว้นกำยานหน้าที่บลอยขึ้น แล้วพระองค์ตรัสกับข้าพเจ้าว่า บุตรแห่งมนุษย์เอ๋ย เจ้าได้เห็นหรือไม่ว่าพวกผู้อาวุโสแห่งวงศ์วานอิสราเอลกระทำอะไรในที่มีดแต่ละคนกระทำอยู่ในห้องแห่งภาพลวงของตน? เพราะพวกเขา กล่าวว่า พระยาห์เวห์มิได้ทอดพระเนตรเห็นเรา; พระยาห์เวห์ได้ทรงละทิ้งแผ่นดินโลกเสียแล้ว เอเสเคียล 8:10-12

ห้องแห่งภาพลักษณ์เป็นตัวแทนของความลับอันชั่วร้ายภายในจิตใจของผู้ที่ถูกพรรณนาว่าเป็นพวกผู้เฒ่าโบราณ และพวกเขาได้นำความชั่วร้ายนั้นเองเข้าไปไม่เพียงแต่ในห้องแห่งความคิดของตนเท่านั้น แต่ยังเข้าไปในห้องต่าง ๆ แห่งสถานนมัสการบริสุทธิ์ของพระเจ้าอีกด้วย

อย่ารับประทานอาหารของคนที่มีตาชั่วร้าย และอย่าปรารถนาอาหารโอชะของเขา เพราะเขาคิดในใจของเขาอย่างไร เขาก็เป็นอย่างนั้น เขากล่าวแก่ท่านว่า “จงกินและดื่มเถิด” แต่ใจของเขามีได้อยู่กับท่าน สุภาพิต 23:6, 7

ความชั่วร้ายแห่งห้องภาพลวงนั้นถูกจารึกไว้ทั้งบนผนังของพระวิหารและบนผนังแห่งจิตใจของพวกผู้เฒ่าห้องลับแห่งภาพลวงของสิ่งนำสะอิดสะเอียนประการที่สองในเอเสเคียลบทที่แปด เป็นตัวแทนของแอ็ดเวนติสต์แบบเลาตีเซียรุ่นที่สอง และในบรรดาสิ่งนำสะอิดสะเอียนทั้งสี่นั้น สิ่งนำสะอิดสะเอียนประการที่สองใช้เวลามากกว่าในการเน้นย้ำถึงการกบฏร่วมกันของทุกคน แม้ว่าสิ่งนำสะอิดสะเอียนทั้งสี่ประการจะถูกพรรณนาว่าเป็นการกระทำโดยบรรดาผู้ชายซึ่งควรจะเป็นผู้พิทักษ์ประชาชนก็ตาม

“เครื่องหมายแห่งการช่วยกู้ได้ถูกประทับไว้บนผู้ที่ ‘ถอนหายใจและร้องทูลเพราะบรรดาสิ่งอันนำสะอิดสะเอียนทั้งหลายที่กระทำกันอยู่’ บัดนี้หูดแห่งความตายออกไปแล้ว ซึ่งในนิมิตของเอเสเคียลทรงสำแดงโดยบุรุษผู้ถืออาวุธสังหาร ซึ่งได้รับพระบัญชาว่า ‘จงฆ่าให้สิ้นทั้งคนแก่และคนหนุ่ม ทั้งหญิงพรหมจารี และเด็กเล็ก และผู้หญิงทั้งหลาย’ แต่อย่าเข้าใกล้ผู้ใดที่มีเครื่องหมายนั้นอยู่บนตัวเขา และจงเริ่มต้นที่สถานนมัสการของเรา’ ผู้พยากรณ์กล่าวว่า ‘เขาทั้งหลายจึงเริ่มต้นที่พวกผู้เฒ่าซึ่งอยู่หน้าพระนิเวศ’ เอเสเคียล 9:1-6 งานแห่งการทำลายเริ่มต้นท่ามกลางบรรดาผู้ที่ได้อ้างตนว่าเป็นผู้พิทักษ์ฝ่ายจิตวิญญาณของประชาชน เหล่ายามเท็จเป็นพวกแรกที่ล้มลง ไม่มีผู้ใดจะเมตตาหรือไว้ชีวิต ทั้งชาย หญิง หญิงสาว และเด็กเล็กพินาศไปพร้อมกัน” สงครามครั้งใหญ่, 656.

การกบฏซึ่งเป็นเครื่องหมายแห่งการมาถึงของคนรุ่นที่สองนั้น

มีความเกี่ยวข้อง โดยเฉพาะกับผู้นำของแอ็ดเวนติสต์แบบเลาตีเซีย

ดังที่สำเร็จเป็นจริงในการประชุมสมัชชาใหญ่ ค.ศ. 1888 ที่มินนีแอโพลิส เรื่องนี้ถูกแทนไว้ด้วยถ้อยคำว่า “ผู้อาวุโสแห่งวงศวานอิสราเอล” และอีกทั้งด้วย “ชายเจ็ดสิบคน” ด้วย บรรดาผู้อาวุโสเจ็ดสิบคนเป็นผู้ที่เกี่ยวข้องกับงานของโมเสส

และสาวกกลุ่มที่สองของพระเยซูก็ประกอบด้วยชายเจ็ดสิบคน “เจ็ดสิบ” เป็นตัวแทนของภาวะผู้นำ เช่นเดียวกับที่ “ผู้อาวุโส” เป็นเช่นนั้น สิ่งน่าสะอิดสะเอียนประการที่สองเน้นย้ำเป็นพิเศษไปที่ภาวะผู้นำ และในการกระทำนั้น ก็เป็นการเน้นย้ำว่าสิ่งน่าสะอิดสะเอียนนั้นเกี่ยวข้องกับการกบฏร่วมกันของคณะผู้นำ

ท่ามกลางชายชราโบราณเจ็ดสิบคนนั้น มี “ยาอาซันยาห์บุตรของซาฟาน” ยืนอยู่ ชื่อ “ยาอาซันยาห์” หมายความว่า “ผู้ซึ่งพระเจ้าทรงสดับแล้ว”

และเขาเป็นภาพแทนของผู้นำที่กบฏในห้วงเวลาที่พระเจ้ากำลังตรัสอยู่ เพราะเขาได้ยินพระเจ้า แต่กลับปฏิเสธที่จะฟัง เนื่องจากเขาประกาศว่าพระเจ้าได้ทรงละทิ้งประชากรของพระองค์ และว่าพระเจ้านั้นได้ทรงเห็นสิ่งที่กำลังเกิดขึ้นในห้องลับทั้งหลาย ยาอาซันยาห์เป็น “บุตรของซาฟาน” และชื่อ “ซาฟาน” หมายความว่า “ซ่อนเร้น”

ฉากของคนที่สองนี้เป็นภาพแทนของการกบฏของบรรดาผู้นำซึ่งกบฏในห้วงเวลาที่พระเจ้ากำลังตรัสอยู่ และพวกเขาเชื่อว่าพระเจ้านั้นได้ทรงเห็นหรือทรงใส่พระทัยต่อการกระทำของพวกเขา

ซิสเตอร์ไวท์ได้บันทึกไว้ว่า

นางได้รับการสำแดงให้เห็นการสนทนาของผู้นำแห่งแอตเวนติสึมแบบเลาตีเซียระหว่างการประชุมใหญ่สามัญ ค.ศ. 1888 ในการประชุมใหญ่สามัญ ค.ศ. 1888

พระเจ้าทรงสำแดงแก่ซิสเตอร์ไวท์ถึงการประชุมของบรรดาผู้นำซึ่งพวกเขาจัดกันเอง เมื่อพวกเขาคิดว่าพระเจ้าไม่ได้ทรงรับฟัง ที่นั่น ในความลับของห้องพักของตน พวกเขาได้กล่าวร้ายซิสเตอร์ไวท์ บุตรชายของนาง และผู้อาวุโสโจนส์กับวากโกเนอร์ พวกเขาเชื่อว่าตนสามารถพูดได้อย่างเสรี เพราะพระเจ้าไม่อาจทรงเห็นพวกเขาในที่พักส่วนตัวของตน แต่พระเจ้าทรงสำแดงบทสนทนาเหล่านี้เองแก่ผู้เผยพระวจนะหญิงผู้นั้น พวกเขาอยู่ในการประชุมร่วมของคณะ และตามคำดลใจนั้น พวกเขา กำลังได้ยินข่าวสารแห่งฝนชุกปลายฤดู แต่พวกเขาปฏิเสธที่จะฟัง

สิ่งใดเล่าที่ได้ก่อให้เกิดผู้นำซึ่งสำแดงการกบฏอย่างเปิดเผยเช่นนั้นในปี 1888

จนซิสเตอร์ไวท์เปรียบเทียบกับการกบฏของโคราห์ ดาธาน และอาบิริม?

“เมื่อท่านได้รับความกระจำงโดยพระวิญญาณบริสุทธิ์ ท่านจะเห็นความชั่วช้าทั้งสิ้นนั้นที่มินนีแอโพลิสตามที่มันเป็นอยู่ ดังที่พระเจ้าทอดพระเนตรเห็นมัน หากข้าพเจ้าจะไม่ได้พบท่านอีกเลยในโลกนี้ ก็ขอให้มั่นใจว่า ข้าพเจ้ายกโทษให้ท่านสำหรับความโศกเศร้า ความทุกข์ระทม และภาระแห่งจิตวิญญาณที่ท่านได้นำมาสู่ข้าพเจ้าโดยปราศจากเหตุอันสมควร แต่เพื่อเห็นแก่จิตวิญญาณของท่านเอง เพื่อเห็นแก่พระองค์ผู้ทรงสิ้นพระชนม์เพื่อท่าน ข้าพเจ้าปรารถนาให้ท่านมองเห็นและสารภาพความผิดพลาดของท่าน ท่านได้เข้าร่วมกับบรรดาผู้ที่ต่อต้านพระวิญญาณของพระเจ้า ท่านมีหลักฐานทั้งหมดที่ท่านจำเป็นต้องมีว่า พระเจ้ากำลังทรงกระทำการผ่านทางบราเดอร์โจนส์และวากโกเนอร์; แต่ท่านมิได้รับความสว่างนั้น; และภายหลังจากความรู้สึกละเอียดอ่อนตามใจ คำพูดที่กล่าวต่อต้านความจริงนั้น ท่านก็มิได้รู้สึกพร้อมที่จะสารภาพว่าท่านได้กระทำผิด ว่าชายเหล่านี้มีข่าวสารจากพระเจ้า และท่านได้ดูหมิ่นทั้งข่าวสารและผู้ถือข่าวสารนั้น”

“ข้าพเจ้าไม่เคยเห็นมาก่อนในหมู่ชนของเราซึ่งความพึงพอใจในตนเองอย่างแน่วแน่และความไม่เต็มใจที่จะรับและยอมรับความสว่าง ดังที่ได้ปรากฏที่มินนีแอโพลิส ข้าพเจ้าได้รับการสำแดงว่า ไม่มีผู้ใดเลยในกลุ่มผู้ที่ทะนุถนอมจิตวิญญาณซึ่งได้สำแดงออกมาในการประชุมนั้น

จะมีความสว่างอันกระจ่างชัดอีกเพื่อ discern

คุณค่าอันล้ำประเสริฐของความจริงที่ได้ถูกส่งมายังพวกเขาจากสวรรค์ จนกว่าพวกเขาจะถ่อมตัวลงจากความหยิ่งยโสและสารภาพว่าพวกเขามีได้ถูกขับเคลื่อนโดยพระวิญญาณของพระเจ้า หากแต่จิตใจและหัวใจของพวกเขาเต็มไปด้วยอคติ องค์พระผู้เป็นเจ้าทรงปรารถนาที่จะเข้ามาใกล้พวกเขาเพื่อทรงอวยพระพรแก่พวกเขาและทรงรักษาพวกเขาให้หายจากการถอยหลังฝ่ายวิญญาณของตน แต่พวกเขาไม่ยอมฟัง พวกเขาถูกขับเคลื่อนโดยจิตวิญญาณเดียวกันกับที่จิตใจโคราห์ ดาธาน และอาบีรัม

คนเหล่านั้นแห่งอิสราเอลได้ตั้งใจแน่วแน่ที่จะต่อต้านหลักฐานทุกประการที่จะพิสูจน์ว่าพวกเขาผิด และพวกเขาก็ดำเนินต่อไปแล้วต่อไปอีกในแนวทางแห่งความไม่พอใจและการแตกแยกของตน จนในที่สุดมีคนจำนวนมากถูกชักจูงให้หลงออกไปเข้าร่วมกับพวกเขา”

“คนเหล่านี้คือผู้ใด? มิใช่ผู้อ่อนแอ มิใช่ผู้เขลา มิใช่ผู้ไร้ความกระจ่างแจ้ง ในการกบฏครั้งนั้นมีเจ้านายสองร้อยห้าสิบคน ผู้มีชื่อเสียงในท่ามกลางชุมชน เป็นบุรุษผู้มีเกียรติยศ คำพยานของพวกเขาคืออะไร? ‘ชุมชนทั้งสิ้นล้วนบริสุทธิ์ ทุกคนในหมู่พวกเขาบริสุทธิ์ และพระยาห์เวห์ทรงสถิตอยู่ท่ามกลางพวกเขา เหตุไฉนท่านทั้งหลายจึงยกตนขึ้นเหนือชุมชนของพระยาห์เวห์เล่า?’ [กัณฑ์ดารวิถึ 16:3] เมื่อโคราห์และพรรคพวกของเขาพินาศลงภายใต้การพิพากษาของพระเจ้า ประชาชนที่พวกเขาได้ล่อลวงไว้มิได้เห็นพระหัตถ์ขององค์พระผู้เป็นเจ้าในการอัศจรรย์นี้ เช้าวันรุ่งขึ้น ชุมชนทั้งสิ้นได้กล่าวโห่โมเสสและอาโรนว่า ‘พวกท่านได้ฆ่าประชาชนของพระยาห์เวห์’ [ข้อ 41] และโรคระบาดก็เกิดขึ้นเหนือชุมชนนั้น และมีผู้พินาศมากกว่าสิบสี่พันคน”

“เมื่อข้าพเจ้าตั้งใจจะออกจากมินนี่แอโพลิส ทูตสวรรค์ขององค์พระผู้เป็นเจ้าได้มายืนอยู่ข้างข้าพเจ้าและกล่าวว่า ‘อย่าเป็นเช่นนั้น พระเจ้าทรงมีพระราชกิจสำหรับท่านให้กระทำในสถานที่นี้ ประชาชนเหล่านี้กำลังกระทำซ้ำการกบฏของโคราห์ ดาธาน และอาบีรัม เราได้วางท่านไว้ในตำแหน่งอันเหมาะสมของท่านแล้ว ซึ่งบรรดาผู้ที่มีได้อยู่ในความสว่างจะไม่ยอมรับ พวกเขาจะไม่เชื่อฟังคำพยานของท่าน แต่เราจะอยู่กับท่าน พระคุณและฤทธานุภาพของเราจะคำจูนท่าน มิใช่ท่านที่พวกเขาดูหมิ่น หากแต่เป็นบรรดาผู้สื่อสารและข่าวสารที่เราส่งไปยังประชากรของเรา พวกเขาได้แสดงการดูหมิ่นต่อพระวาระขององค์พระผู้เป็นเจ้า ซาตานได้ทำให้ตาของพวกเขามืดบอดและปิดเป็นนิจารณญาณของพวกเขา และเว้นเสียแต่ว่าทุกดวงวิญญาณจะกลับใจจากบาปนี้ของตน จากความเป็นอิสระอันปราศจากการชำระให้บริสุทธิ์ซึ่งกำลังกระทำการลบหลู่ต่อพระวิญญาณของพระเจ้า พวกเขาก็จะดำเนินอยู่ในความมืด เราจะย้ายคัมภีร์ที่ป้อออกจากที่ของเขา เว้นเสียแต่ว่าพวกเขาจะกลับใจและหันกลับมา เพื่อเราจะได้รับรักษาพวกเขาให้หาย พวกเขาได้ทำให้สายตาฝ่ายวิญญาณของตนมัวหมอง พวกเขาไม่ปรารถนาให้พระเจ้าทรงสำแดงพระวิญญาณและฤทธานุภาพของพระองค์ เพราะพวกเขามีจิตวิญญาณแห่งการเยาะเย้ยและความขยะแขยงต่อพระวาระของเรา ความเบาหวิว ความเหลวไหล การพูดล้อเล่น และการพูดตลก เป็นสิ่งที่ปฏิบัติกันทุกวัน พวกเขามีได้ตั้งใจแสวงหาเรา พวกเขาเดินอยู่ในประกายไฟที่ตนเองก่อขึ้น และเว้นเสียแต่ว่าพวกเขาจะกลับใจ พวกเขาจะนอนลงด้วยความโศกเศร้า พระยาห์เวห์ตรัสตั้งนี้ว่า จงยืนอยู่ ณ ตำแหน่งแห่งหน้าทีของท่าน เพราะเราอยู่กับท่าน และจะไม่ละทิ้งท่านหรือทอดทิ้งท่านเลย’ ถ้อยคำเหล่านี้จากพระเจ้า ข้าพเจ้ามิได้กล้าละเลยเลย”

“ความสว่างได้ส่องฉายในแบตเทิลครีกด้วยลำแสงอันกระจ่างแจ้งและเจิดจ้า; แต่ในบรรดาผู้ที่มีส่วนร่วมในการประชุมที่มินนี่แอโพลิส มีผู้ใดบ้างที่ได้มาสู่ความสว่างและรับทรัพย์สมบัติอ

นอคมแห่งความจริงซึ่งองค์พระผู้เป็นเจ้าของเจ้าทรงส่งมาจากสวรรค์แก่พวกเขา? มีผู้ใดบ้างที่ได้ก้าวตามพระผู้นำคือพระเยซูคริสต์ อย่างก้าวต่อก้าว?
มีผู้ใดบ้างที่ได้สารภาพอย่างครบถ้วนถึงความกระตือรือร้นอันผิดพลาดของตน ความมึดบอดของตน ความริษยาและการระแวงอันชั่วร้ายของตน การต่อต้านความจริงของตน? ไม่มีแม้แต่คนเดียว;
และเพราะการละเลยมาเนิ่นนานของพวกเขาที่จะยอมรับความสว่าง
ความสว่างนั้นจึงได้ทิ้งพวกเขาไว้เบื้องหลังไกล;
พวกเขามีได้เติบโตขึ้นในพระคุณและในความรู้แห่งพระเยซูคริสต์องค์พระผู้เป็นเจ้าของเรา
พวกเขาได้พลาดที่จะรับพระคุณอันจำเป็นซึ่งพวกเขาอาจได้รับได้
และซึ่งคงจะได้กระทำให้พวกเขาเป็นคนเข้มแข็งในประสบการณ์ฝ่ายศาสนา”

“ท่าทีที่ได้ยึดถือ ณ มินนี่แอโพลิสนั้น ดูประหนึ่งว่าเป็นเครื่องกีดขวางที่ไม่อาจเอาชนะได้
ซึ่งในระดับใหญ่ได้ปิดล้อมพวกเขาไว้ท่ามกลางบรรดาผู้สงสัย ผู้ตั้งคำถาม
พร้อมทั้งผู้ปฏิเสธความจริงและฤทธิ์อำนาจของพระเจ้า เมื่อวิกฤตอีกครั้งหนึ่งมาถึง
ผู้ที่ได้ต้านทานหลักฐานที่ทับถมขึ้นเหนือหลักฐานมาเป็นเวลายาวนาน
จะต้องถูกทดสอบอีกครั้งในประเด็นต่าง ๆ ที่พวกเขาได้ล้มเหลวอย่างปรากฏชัดมาแล้ว
และจะเป็นการยากสำหรับพวกเขาที่จะรับสิ่งซึ่งมาจากพระเจ้าและปฏิเสธสิ่งซึ่งมาจากอำนาจแห่งความมืด
เพราะฉะนั้น หนทางเดียวที่ปลอดภัยสำหรับพวกเขาคือการดำเนินในความถ่อมใจ
กระทำทางเท้าของตนให้ตรง เกือบกว่าคางจะถูกรูดออกนอกทาง
ความแตกต่างนั้นเมื่ออยู่อย่างยิวว่าเราคบหาสมาคมกับผู้ใด ไม่ว่าจะไปกับคนที่ดำเนินกับพระเจ้า
และผู้ที่จะเชื่อและวางใจในพระองค์ หรือกับคนที่ติดตามสิ่งซึ่งตนเองสำคัญว่าเป็นสติปัญญา
เดินอยู่ในประกายไฟที่ตนเองจุดขึ้น”

“เวลา ความเอาใจใส่

และแรงงานซึ่งจำเป็นต้องใช้เพื่อหักล้างอิทธิพลของบรรดาผู้ที่ได้ทำงานต่อต้านสังฆธรรม
ได้เป็นความสูญเสียอันน่าสะพรึงกลัวยิ่ง;
เพราะเราอาจจะก้าวหน้าในความรู้ฝ่ายจิตวิญญาณไปได้อีกหลายปี;
และวิญญาณมากมายเหลือเกินอาจได้ถูกเพิ่มเข้ามาในคริสตจักร
หากผู้ที่ควรจะดำเนินอยู่ในความสว่างได้ติดตามต่อไปเพื่อรู้จักองค์พระผู้เป็นเจ้าของเจ้า
เพื่อพวกเขาจะได้รู้ว่าการเสด็จออกไปของพระองค์นั้นได้เตรียมไว้แล้วดุจรุ่งอรุณ.
แต่เมื่อจำต้องทุ่มเทแรงงานมากมายถึงเพียงนั้นภายในคริสตจักรเอง เพื่อหักล้างอิทธิพลของบรรดาคนงาน
ที่ได้ยื่นขวางสังฆธรรมซึ่งพระเจ้าทรงส่งมายังประชากรของพระองค์ประหนึ่งกำแพงหินแกรนิตแล้ว
โลกก็ถูกปล่อยไว้ในความมืดโดยเปรียบเทียบ.”

“พระเจ้าทรงมุ่งหมายให้ยามเฝ้าระวังลุกขึ้น

และด้วยเสียงที่เป็นอันหนึ่งอันเดียวกันเปล่งข่าวสารอันหนักแน่น ให้เสียงแตรมีสำเนียงที่ชัดเจนแน่นอน เพื่อ
ประชาชนทั้งปวงจะได้รับไปประจำตำแหน่งแห่งหน้าที่ของตนและปฏิบัติส่วนของตนในการงานอันยิ่งใหญ่
นั้น แล้วแสงสว่างอันแรงกล้า แจ่มชัด ของทูตสวรรค์อีกองค์นั้น ผู้ลงมาจากสวรรค์และมีฤทธิ์เดชยิ่งใหญ่
ก็คงจะได้ทำให้แผ่นดินโลกเต็มไปด้วยสง่าราศีของเขา เราเล่าหลังไปหลายปีแล้ว;
และบรรดาผู้ที่ยืนอยู่ในความมึดบอดและขัดขวางความก้าวหน้าของข่าวสารนั้นเอง
ซึ่งพระเจ้าทรงมุ่งหมายให้ประกาศออกไปจากการประชุมที่มินนี่แอโพลิสประหนึ่งประทีปที่ลุกโพลง
จำเป็นต้องถ่อมใจของตนลงต่อพระพักตร์พระเจ้า และมองเห็นกับเข้าใจว่าการทำงานนั้นได้ถูกขัดขวางด้วย
ความมึดบอดแห่งความคิดและความใจแข็งกระด้างของพวกเขาอย่างไร” Manuscript Releases, เล่ม 14,
107-111.

อะไรคือสิ่งที่ได้ก่อให้เกิดผู้นำซึ่งสำแดงการกบฏอย่างเปิดเผยเช่นนั้นในปี 1888
จนกระทั่งซิสเตอร์ไวท์เปรียบเทียบกับมันกับการกบฏของโคราห์ ดาธาน และอาบิราม?

คำตอบนั้นไม่ต้องสงสัยเลยว่าอยู่ในกบฏแห่งปี 1863

ซึ่งได้เตรียมทางไว้สำหรับสิ่งที่เอเสเคียลได้รับบอกว่าจะเป็นสิ่งพึงรังเกียจที่ยิ่งใหญ่กว่าเดิมอีก การปฏิเสธ

“เจ็ดกาลเวลา” แห่งเลวีนิติ บทที่ยี่สิบหก และการนำแผนภูมิปลอมขึ้นมาใช้

ย่อมก่อให้เกิดความจำเป็นที่จะต้องธำรงสิ่งปลอมของปี 1863 ไว้ ดังนั้น

มิลเลอร์จึงจะเฝ้ามองอัญมณีของตนถูกทำให้กระจัดกระจาย และถูกกลบซ่อนด้วยขยะ

รวมทั้งอัญมณีและเหรียญปลอม คำกล่าวเชิงโลกีย์กล่าวว่า “ประวัติศาสตร์ถูกเขียนโดยผู้มีชัย”

แม้มิได้เป็นผู้มีชัยชนะอย่างแท้จริง บรรดาผู้นำของคริสตจักรแอ๊ดเวนตีสแห่งเลาตีเซียก็ได้ใช้ทั้งเวลาและความพยายามในการสร้างเรื่องเล่าเชิงประวัติศาสตร์ที่คำจูงการกบฏซึ่งทวีขึ้นตลอดสี่ชั่วอายุคน โดยพยายามนำเสนอการกบฏนั้นในแง่มุมที่ห่างไกลจากประวัติศาสตร์ที่แท้จริงซึ่งเหล่าทูตสวรรค์แห่งสวรรค์ได้บันทึกไว้ การแก้ไขบิดเบือนประวัติศาสตร์เป็นลักษณะเด่นประการหนึ่งของคณะเยสุอิตแห่งคริสตจักรคาทอลิก และการบิดเบือนแก้ไขประวัติศาสตร์ก็เป็นเสมือนอาชีพและเครื่องมือหากินของนักประวัติศาสตร์แอ๊ดเวนตีสแห่งเลาตีเซีย สิ่งที่บรรดา “นักประวัติศาสตร์” แอ๊ดเวนตีสแห่งเลาตีเซียเขียนกันในทุกวันนี้เกี่ยวกับการประชุมใหญ่สามัญ ณ มินนีแอโพลิส เป็นตัวอย่างอันคลาสสิกของการบิดเบือนแก้ไขประวัติศาสตร์

อาจมีผู้กบฏจากการประชุมนั้นอยู่บ้างเพียงไม่กี่คนที่ในที่สุดได้กลับใจ แต่ข้อยกเว้นของกฎย่อมไม่ลบล้างกฎนั้น ซิสเตอร์ไวท์ได้รับบัญชาให้อยู่ต่อและบันทึกการประชุมนั้นไว้ เพราะการกบฏของโคราห์ ดาธาน และอาบิราม กำลังถูกทำซ้ำขึ้นอีก สำหรับนักประวัติศาสตร์แอ๊ดเวนตีสที่จะสร้างคำพยานขึ้นโดยวนเวียนอยู่กับประเด็นว่าข่าวสารเรื่องความชอบธรรมโดยความเชื่อนั้นได้รับความเข้าใจหรือไม่เข้าใจ ถูกปฏิเสธหรือไม่ถูกปฏิเสธ หรือภายหลังได้รับการยอมรับหรือไม่ เท่ากับเป็นการหลีกเลี่ยงคำพยานที่ได้รับการดลใจเกี่ยวกับการกบฏซึ่งมีโคราห์ ดาธาน และอาบิราม เป็นแบบอย่างล่วงหน้า

บันทึกของ โม่เสสแสดงให้เห็นว่าผู้กบฏสามคนนั้นคนใดภายหลังได้กลับใจ
และได้รับการยอมรับกลับเข้าสู่ความเป็นผู้นำร่วมกับโม่เสส?

“โคราห์ ผู้เป็นวิญญูณนำของความเคลื่อนไหวครั้งนี้ เป็นชาวเลวี จากตระกูลโคอาท และเป็นญาติผู้พี่น้องของโม่เสส เขาเป็นคนที่มีความสามารถและมีอิทธิพล แม้ได้รับแต่งตั้งให้ปรนนิบัติในพลับพลา เขาก็เกิดความไม่พอใจในตำแหน่งของตน และทะเยอทะยานไฝหาศักดิ์ศรีแห่งตำแหน่งปุโรหิต การมอบตำแหน่งปุโรหิตให้อาโรนและวงศ์วานของเขา ซึ่งแต่เดิมเคยตกทอดแก่บุตรหัวปีของทุกครอบครัว ได้ก่อให้เกิดความริษยาและความไม่พอใจ และอยู่มาช้านาน โคราห์ได้คัดค้านอำนาจของโม่เสสและอาโรนอย่างลับ ๆ แม้ว่าเขาจะยังไม่กล้ากระทำการกบฏอย่างเปิดเผยก็ตาม ในที่สุดเขาก็วางแผนอันอาจหาญที่จะโค่นล้มทั้งอำนาจฝ่ายบ้านเมืองและอำนาจฝ่ายศาสนา เขามีได้พลาดที่จะพบผู้เห็นพ้องด้วย ใกล้กับเต็นท์ของโคราห์และพวกโคอาท ทางด้านใต้ของพลับพลา คือที่ตั้งค่ายของเผ่ารูเบน โดยเต็นท์ของดาธานและอาบิราม เจ้านายสองคนแห่งเผ่านี้ อยู่ใกล้กับของโคราห์ เจ้านายเหล่านี้เข้าร่วมในแผนการอันทะเยอทะยานของเขาโดยง่าย ด้วยเป็นผู้สืบเชื้อสายจากบุตรหัวปีของยาโคบ พวกเขาจึงอ้างว่าอำนาจฝ่ายบ้านเมืองเป็นของตน และได้ตั้งใจจะแบ่งปันเกียรติแห่งตำแหน่งปุโรหิตร่วมกับโคราห์”

สภาพความรู้สึกในหมู่ประชาชนเอื้ออำนวยต่อแผนการของโคราห์
ในความขมขื่นแห่งความผิดหวังของพวกเขา ความสงสัย ความริษยา
และความเกลียดชังดั้งเดิมได้หวนกลับมาอีก

และคำบ่นพร่ำของพวกเขาก็พุ่งตรงไปยังผู้นำผู้มีความอดทนของตนอีกครั้ง
ชนอิสราเอลกำลังสูญเสียความตระหนกอยู่เสมอว่าพวกเขาอยู่ภายใต้การทรงนำของพระเจ้า
พวกเขาลืมไปว่าทูตสวรรค์แห่งพันธสัญญาทรงเป็นผู้นำที่มองไม่เห็นของพวกเขา
ว่าพระสถิตอยู่ของพระคริสต์ซึ่งถูกกำบังไว้ด้วยเสามะฆไต้เสด็จนำหน้าพวกเขา
และว่าโมเสสได้รับคำสั่งทั้งสี่ของตนจากพระองค์

“พวกเขาไม่ยอมอยู่ใต้คำพิพากษาอันน่าสะพรึงกลัวที่ว่าพวกเขาทั้งหมดจะต้องตายในถิ่นทุรกันดาร
ดังนั้นพวกเขาจึงพร้อมที่จะถวายเอาข้ออ้างทุกประการมาใช้เพื่อเชื่อว่า มิใช่พระเจ้า
หากแต่เป็นโมเสสที่กำลังนำพวกเขาและเป็นผู้ที่ได้ประกาศชะตากรรมของพวกเขา ความพยายามอย่างสุด
กำลังของบุรุษผู้สุภาพอ่อนโยนที่สุดบนแผ่นดินโลกก็ไม่อาจจะรับการแข็งขันของชนชาตินี้ได้ และแม้ว่าร่อง
รอยแห่งความไม่พอพระทัยของพระเจ้าต่อความต้อร้นในกาลก่อนของพวกเขายังคงปรากฏอยู่ต่อหน้าพ
พวกเขาในแถวที่แตกกระจัดกระจายและจำนวนที่หายไป พวกเขาก็มิได้นำบทเรียนนั้นมาใส่ใจ
อีกครั้งหนึ่งพวกเขาก็พ่ายแพ้ต่อการทดลอง” บรรพชนกับผู้เผยพระวจนะ, 395, 396.

ลาวดิเซียนแอ็ดเวนติสมีเริ่มต้นขึ้นในปี 1856 และในปี 1863

ก็ได้กลายเป็นคริสตจักรลาวดิเซียนแอ็ดเวนติสต์ที่จดทะเบียนถูกต้องตามกฎหมาย
ดังที่ได้กล่าวไว้แล้วในบทความก่อนหน้านี้

ไม่มีคำพยานที่ได้รับการดลใจโดยที่ระบุว่าลาวดิเซียนจะได้รับความรอดในที่สุด

ลาวดิเซียนไม่อาจได้รับความรอด เว้นแต่จะกลับใจจากสภาพของตน

และยอมรับประสบการณ์ที่ฟีลาเดลเฟียเป็นตัวแทน ลาวดิเซียนเป็นประชากรที่ถูกพิพากษา

โดยการถูกคายออกจากพระโอษฐ์ขององค์พระผู้เป็นเจ้า ในฐานะคริสตจักรลาวดิเซียน การดลใจได้ชี้ว่า

คริสตจักรถูกกำหนดไว้ให้พเนจรอยู่ในถิ่นทุรกันดาร ดังเช่นอิสราเอลในสมัยโบราณ

ในบรรดาผู้กบฏแห่งอิสราเอลโบราณ

มีผู้ใดบ้างที่พเนจรอยู่ในถิ่นทุรกันดารเป็นเวลาสี่สิบปีแล้วจึงได้เข้าสู่แผ่นดินแห่งพระสัญญา?

ไม่มีแม้แต่สักคนเดียว และการพเนจรของพวกเขาก็เป็นแบบอย่างล่วงหน้าถึงการพเนจรของอิสราเอลสมัยใหม่.

การกบฏของโคราห์ ดาธาน และอาบิราม (ซึ่งเป็นแบบอย่างล่วงหน้าของการกบฏในปี 1888)

มีรากฐานอยู่บนความไม่เต็มใจของพวกเขาก็จะยอมรับคำพิพากษาที่มีต่อประชาชน

ซึ่งกำหนดให้พวกเขาต้องพเนจรอยู่ในถิ่นทุรกันดารเป็นเวลาสี่สิบปี การกบฏในปี 1888

ก็มีรากฐานอยู่บนการที่ผู้นำปฏิเสธถ้อยประกาศที่ระบุว่าพวกเขาเป็นชาวเลาตีเซียน

และกำหนดให้พวกเขาต้องพเนจรอยู่ในถิ่นทุรกันดารต่อไปอีกหลายปี

เนื่องด้วยการไม่ยอมอยู่ใต้บังคับบัญชาของตนเอง

“ข่าวสารที่ได้ประทานแก่เราโดย A. T. Jones และ E. J. Waggoner

นั้นเป็นข่าวสารของพระเจ้าถึงคริสตจักรเลาตีเซียน และวิบัติจะมีแก่ผู้ใดก็ตามที่อ้างว่าตนเชื่อความจริง

แต่กระนั้นกลับไม่สะท้อนรัศมีที่พระเจ้าประทานไปสู่ผู้อื่น” The 1888 Materials, 1053.

บรรดาผู้อาวุโสในสมัยก่อน ผู้ซึ่งจะต้องเป็นผู้พิทักษ์ประชากรในปี 1888 เชื่อว่าตนเอง

“มังมีและเพียบพร้อมด้วยทรัพย์สมบัติ” เราจะพิจารณาว่าอะไรเป็นเหตุให้เกิดสภาพเช่นนี้ขึ้นก่อนปี 1888

ในบทความถัดไป

“จิตวิญญาณของข้าพเจ้าโศกเศร้าอย่างยิ่งเมื่อเห็นว่าบางคนซึ่งเคยได้รับความสว่างและความจริง

ยอมรับการล่อลวงของซาตานได้อย่างรวดเร็วเพียงใด และหลงใหลในความศกตีสหิทธิเทียมเท็จ เมื่อมนุษย์หัน

เหไปจากจุดหมายซึ่งองค์พระผู้เป็นเจ้าได้ทรงสถาปนาไว้เพื่อให้เราเข้าใจตำแหน่งของเราตามที่ได้กำหนดไว้

ในคำพยากรณ์ พวกเขาก็กำลังมุ่งไปโดยไม่รู้ว่าตนกำลังไปที่ใด”

“ข้าพเจ้าสงสัยว่าการกบฏที่แท้จริงนั้นจะเยียวยาให้หายได้หรือไม่เลย จงศึกษาในหนังสือ Patriarchs and Prophets เรื่องการกบฏของ โคราห์ ดาธาน และอาบีรัม การกบฏครั้งนี้ได้ขยายวงออกไป มีได้มีเพียงมากกว่าสองคนเท่านั้น แต่มีผู้นำคือเจ้านายแห่งชุมนุมสองร้อยห้าสิบคน ซึ่งเป็นบุรุษผู้มีชื่อเสียง จงเรียกการกบฏตามชื่อที่ถูกต้องของมัน และเรียกการละทิ้งความเชื่อตามชื่อที่ถูกต้องของมัน แล้วจงพิจารณาว่าประสบการณ์ของชนชาติอิสราเอลในสมัยโบราณพร้อมด้วยลักษณะทั้งหลายที่น่ารังเกียจของเขานั้น ได้ถูกบันทึกไว้อย่างซื่อสัตย์เพื่อให้ตกทอดมาเป็นประวัติศาสตร์ พระคัมภีร์ประกาศว่า ‘สิ่งเหล่านี้ ... ได้เขียนไว้เพื่อเป็นคำเตือนแก่เรา ผู้ซึ่งปลายยุคทั้งหลายได้มาถึงแล้ว’ และถ้าชายหญิงผู้มีความรู้ในความจริงแยกตนออกห่างจากพระผู้ไถ่บาปใหญ่ของตนถึงเพียงนั้น จนถึงกับรับเอาผู้ไถ่บาปใหญ่แห่งการละทิ้งความเชื่อและเรียกเขาว่า พระคริสต์ผู้ทรงเป็นความชอบธรรมของเรา ก็เป็นเพราะเขาทั้งหลายมิได้ดำรงสืกลงไปในเหมือนแห่งความจริง เขาทั้งหลายไม่สามารถแยกแสร้าค่าออกจากวัตถุชิ้นแล้วได้”

“จงอ่านคำเตือนทั้งหลายที่ได้ทรงประทานไว้อย่างมากมายในพระวจนะของพระเจ้าเกี่ยวกับผู้พยากรณ์เทียมเท็จ ซึ่งจะเข้ามาพร้อมกับลัทธินอกรีตของพวกเขา และถ้าเป็นไปได้ ก็จงล่อลวงแม้แต่ผู้ที่ทรงเลือกสรรไว้แล้ว ด้วยคำเตือนเหล่านี้ เหตุใดคริสตจักรจึงไม่แยกแยะสิ่งเทียมเท็จออกจากสิ่งแท้จริง? ผู้ที่ได้ถูกชักนำให้หลงผิดเช่นนี้ไม่ว่าในทางใดก็ตาม จำเป็นต้องถ่อมตนลงเฉพาะพระพักตร์พระเจ้า และกลับใจใหม่ด้วยความจริงใจ เพราะพวกเขาได้ถูกชักนำให้หลงผิดได้โดยง่ายยิ่งนัก พวกเขา มิได้แยกแยะพระสุรเสียงของพระผู้เลี้ยงที่แท้จริงออกจากเสียงของคนแปลกหน้า ให้บุคคลทั้งปวงเช่นนี้ทบทวนบทตอนนี้แห่งประสบการณ์ของตนเสียใหม่”

“เป็นเวลากว่าครึ่งศตวรรษแล้วที่พระเจ้าทรงประทานความสว่างแก่ประชากรของพระองค์ผ่านทางคำพยาน แห่งพระวิญญาณของพระองค์ ภายหลังจากเวลายาวนานเช่นนี้ จะเหลืออยู่เพียงชายไม่กี่คนกับภรรยาของเขาที่จะมาทำให้คริสตจักรทั้งหมดของผู้เชื่อหายจากความหลงผิด โดยประกาศว่ามีสภิสไมท์เป็นคนฉ้อฉลและเป็นผู้ล่อลวงกระนั้นหรือ? ‘ท่านทั้งหลายจะรู้จักเขาได้ด้วยผลของเขา’”

“บรรดาผู้ที่สามารถเพิกเฉยต่อหลักฐานทั้งปวงซึ่งพระเจ้าได้ประทานแก่พวกเขา และเปลี่ยนพระพรนั้นให้กลายเป็นคำสาปแช่ง ควรตัวสั้นด้วยความหวาดหวั่นต่อความปลอดภัยแห่งวิญญาณของตนเอง คັນประทีปของพวกเขาจะถูกยกออกจากที่ของมัน เว้นแต่พวกเขาจะกลับใจใหม่ องค์พระผู้เป็นเจ้าทรงถูกลบหลู่แล้ว มาตรฐานแห่งความจริงของชาวของทูตสวรรค์องค์ที่หนึ่ง องค์ที่สอง และองค์ที่สาม ถูกปล่อยให้ล้าอยู่ในพงศลี หากปล่อยให้ยามเฝ้าระวังชักนำประชาชนให้หลงผิดในลักษณะเช่นนี้ พระเจ้าจะทรงถือว่ามิบางชีวิตต้องรับผิดชอบต่อการขาดความสามารถในการหยั่ง discern อย่างเฉียบคมที่จะค้นให้พบว่าอาหารชนิดใดกำลังถูกนำมาเลี้ยงแก่ฝูงแกะของพระองค์”

“การละทิ้งความเชื่อได้เกิดขึ้นแล้ว และองค์พระผู้เป็นเจ้าได้ทรงยอมให้เรื่องทั้งหลายที่มีลักษณะเช่นนี้พัฒนาขึ้นในอดีต เพื่อสำแดงให้เห็นว่าประชากรของพระองค์จะถูกชักนำให้หลงผิดได้โดยง่ายเพียงใด เมื่อพวกเขาพึ่งพาถ้อยคำของมนุษย์แทนที่จะค้นพระคัมภีร์ด้วยตนเอง ดังเช่นชาวเบโรอาผู้มีใจสูงส่ง เพื่อดูว่าสิ่งเหล่านี้เป็นจริงหรือไม่ และองค์พระผู้เป็นเจ้าได้ทรงยอมให้สิ่งทั้งหลายประเภทนี้เกิดขึ้น เพื่อจะได้มีการให้คำเตือนว่าสิ่งทั้งหลายเช่นนี้จะเกิดขึ้น”

“การกบฏและการละทิ้งความเชื่อมีอยู่ในอากาศที่เราหายใจทีเดียว เราจะได้รับอิทธิพลจากสิ่งเหล่านี้
เว้นแต่โดยความเชื่อเราจะยึดฝากดวงวิญญาณอันไร้ที่พึ่งของเราไว้กับพระคริสต์
หากบัดนี้มนุษย์ถูกชักนำให้หลงผิดได้ง่ายเช่นนี้แล้ว
เมื่อซาตานจะแปลงตัวเป็นพระคริสต์และกระทำการอัศจรรย์ พวกเขาจะยินยอมอยู่ได้อย่างไร?
แล้วผู้ใดเล่าจะไม่หวั่นไหวต่อการบิดเบือนของเขาในเวลานั้น—เมื่อเขาแสดงตนว่าเป็นพระคริสต์
ทั้งที่แท้จริงเป็นเพียงซาตานที่สวมบทพระคริสต์ และดูประหนึ่งว่ากำลังกระทำพระราชกิจของพระคริสต์?
สิ่งใดจะยับยั้งประชากรของพระเจ้าไม่ให้ถวายความภักดีแก่พระคริสต์เทียมเท็จทั้งหลาย?
‘อย่าติดตามพวกเขาไป’”

“หลักคำสอนทั้งหลายจะต้องเป็นที่เข้าใจอย่างชัดเจน
บุคคลทั้งหลายที่ได้รับการยอมรับให้ประกาศสัจธรรมจะต้องหยั่งรากมั่นคง;
แล้วเรือของเขาทั้งหลายจะหนตำบลพายุและมรสุมได้ เพราะสมอได้ยึดเขาไว้อย่างมั่นคง
การล่องลงทั้งหลายจะทวีขึ้น และเราจะต้องเรียกการกบฏตามชื่อที่ถูกต้องของมัน
เราจะต้องยินยอมพร้อมด้วยยุทธภัณฑ์ครบถ้วน ในความขัดแย้งนี้ เรามิได้เผชิญกับมนุษย์เท่านั้น
แต่กับบรรดาผู้ครอบครองและอำนาจทั้งหลาย เพราะว่าเราไม่ได้ต่อสู้กับเนื้อหนังและเลือด จงให้อ่าน
เอเฟซัส 6:10–18 อย่างรอบคอบและอย่างจับใจในคริสตจักรทั้งหลายของเรา” Notebook Leaflets, 57,
58.